

Distinctionum Et Capitulorum

Annotationes Titularum

magistri Petri Lombardi in Tri-

mum Librum Sententiarum.

- Dl. 1 **Mnis DOCTRI**
na ē de rebus v̄l de signis.
De rebus quibus fruendū est vel vtendum: et de his q̄ fruunt̄ et vtun̄.
Quid sit frui vel vti.
- Dl. 2 **De trinitate et unitate.**
Quē fuerit intentio scribentū de trinitate.
Quis ordo sit seruandus cum de trinitate agitur.
De testimonij veteris testamenti quibus trinitatis mysteriū declarat.
De testimonij noui testamenti ad idem pertinētibus.
- Dl. 3 **De cognitione creatoris p̄ creaturas in q̄ bus trinitatis vestigiū appetet.**
De imagine et similitudine trinitatis in anima humana.
De similitudine creat̄is et creat̄e trinitatis.
De trinitatis unitate.
- Dl. 4 **Utrū deus pater se deum genuerit.**
Utrū trinitas de uno deo p̄dicit sicut unus deus de tribus personis.
- Dl. 5 **Utrum diuina essentia genuerit filium v̄l genita sit a patre: vel de ipsa natus sit filius: vel sp̄ssanctus p̄cesserit.**
Q̄ filius nō est de nihilo: sed de aliquo: nō tñ de materia: sic et sp̄ssanctus.
Quare verbum patris dicat filius nature.
- Dl. 6 **Utrum pater voluntate genuerit filium an necessitate: et an volens vel nolens sit deus.**
- Dl. 7 **Utrum pater potuerit vel noluerit gignere filium.**
An posse gignere filium sit aliqua potentia in patre q̄ nō sit in filio.
- Dl. 8 **De veritate ac p̄prietate diuine essentie.**
De incōmutabilitate eiusdem.
De simplicitate eiusdem.
De corporali et sp̄uali creatura: quō sit multiplex et nō simplex.
Q̄ deus cum sit simplex: tamen multiplex dicitur.
Q̄ dei simplicitas nulli p̄dicamentorum subiicitur.
Q̄ deus abusue dicit substantia
Q̄ non est aliquid in deo qđ nō sit deus.
- Dl. 9 **De distinctione trium personarum.**
De coeteritate patris et filij.
De ineffabili et intelligibili generationis modo.
Utrum debeat dici: semper gignitur filius/

- vel semper genitus est.
De obiectiōibus hereticoꝝ nitentium p̄bare filiu nō esse coeterū patri.
¶ De spiritu sancto q̄ amor patris et filii p̄ prie dicitur cum sit in trinitate amor qui est trinitas: sicut verbum propriè dicitur sapientia: et tamen tota trinitas dicitur sapientia.
¶ eadem nomina p̄prie et yniuersaliter accipiuntur.
¶ sp̄ssanctus sicut patri et filio est cōmunicata cōmune nomen habet p̄prium.
¶ sp̄ssanctus p̄cedit a patre et filio: quē tñ greci a filio p̄cedere diffitent.
De cōuenientia latinoꝝ et grecōꝝ in sensu et differentia in verbis.
¶ Utrū sp̄ssanctus prius: vel plenius p̄cedat a patre q̄ a filio.
¶ sp̄ssanctus principaliter et p̄prie dicitur p̄cedere a patre.
¶ Quare spiritu sanctus cum sit de substācia patris non dicatur genitus: sed tñ procedens.
Cur filius dicat p̄cedere cum sp̄ssanctus non dicatur gigint.
¶ nō potest mortalis distinguere inter generationē filij et p̄cessionem sp̄ssancti.
Utrum sp̄ssanctus debeat dici ingenitus: cum non sit genitus.
¶ De gemina p̄cessione spiritu sancti tem/ porali et eterna.
¶ non soluz dona sp̄ssancti: sed etiā sp̄us deus dāt hoībus et mittit.
An viri sancti possint dare sp̄missiōnē.
¶ sp̄ssanctus a seipso datur: et filius tñ q̄ a seipso mittitur.
Quō intelligenda sit missio vtriusq.
¶ a sp̄ssancto etiam filius sit missus.
¶ filius etiam sit datus a seipso.
Quomodo intelligendum sit illud: a meipso non veni.
Utrū semel tñ sit filius missus: an sepe.
De duobus modis missionis filij.
¶ fm alterum modū semel sit missus: fm alterum sepe: et fm alterꝝ modū dicitur missus in mundū: fm alterꝝ non.
Quare pater non dicitur missus.
¶ filius et sp̄ssanctus non sunt quasi minores patre: quia missi.
¶ De missiōe sp̄ssancti quē sit duobus modis: visibiliter et inuisibiliter.
¶ filius fm q̄ homo non modo patre: sed sp̄ssancto etiam minor est.
¶ sp̄ssanctus est charitas qua diligimus deum et proximum.
¶ superna dilectio est deus: nec pater vel filius: sed tñ sp̄ssanctus.
¶ non est dictum illud per causam: deus

Libri Primi Sententiarum Tituli

IV

- charitas est: sicut illud: Tu es patientia mea et spes mea.
- Quomodo spiritus sanctus mittatur vel detur nobis.
- Utrum spiritus sanctus augeatur in homine vel minus vel magis habeatur vel detur: et an detur habenti vel non habenti.
- Quod aliqui dicunt charitatem dei et proximi non esse spiritum sanctum.
- Dl.18 ¶ Utrum concedendum sit per donum dari dona.
- Utrum spiritus sanctus eadem ratione dicatur donum qua datum sive donatum.
- Quod sicut filius nascendo accepit non tamen ut esset filius sed etiam essentia: ita spiritus sanctus procedendo accepit non tamen ut esset donum sed etiam ut esset essentia.
- Quod spiritus sanctus dicitur donum et donatum secundum duos modos predictos processus: qui secundum quod donum est refertur ad patrem et filium: secundum quod datum ad eum qui dedit: et ad eos quibus datur.
- An filius cuius sit nobis datus posset dici noscitur ut spiritus sanctus.
- Utrum spiritus sanctus ad seipsum referatur.
- Dl.19 ¶ De qualitate trium personarum.
- Quod eternitas et magnitudo et potentia in deo unum sunt: et si videtur diuersa.
- Quod aliqua personarum aliam non excedit magnitudine: quia non est maior una persona alia: nec maius aliquid due quam una: nec tres quam due vel una.
- Quod dicitur pater esse in filio et filius in patre: et spiritus sanctus in viris.
- Quod nulla persona pars est in trinitate.
- Quare tres personae dicantur summe unum.
- Cum dicimus tres personas esse unam substantiam vel essentiam: nec ut genus de speciebus: nec ut speciem de individuis predicamus: quia non est essentia genus: et persona species vel essentia species et persone individua.
- Quod nec secundum materialem causam dicuntur tres personae una essentia.
- Nec ita dicuntur tres personae una essentia: ut tres homines una natura vel unius naturae.
- Utrum tres personae differant in numero que in proprietatibus distincte sunt.
- Quare tres personae simul non sint maius aliquid quam una.
- Quod deus non est dicendus triplex sed unus.
- Dl.20 Quod aliqua personarum non excellit aliam potentia.
- Quod non minus potest filius quam pater.
- De obiectib[us] hereticis contra hoc: et responsionibus catholicis.
- Dl.21 ¶ Quomodo possit dici solus pater vel so-
- lus filius vel solus spiritus sanctus cum sint inseparabiles.
- Utrum debet dici solus pater est deus: vel solus filius est deus: vel solus spiritus sanctus est deus. An pater est solus deus: filius est solus deus: spiritus sanctus est solus deus.
- Quomodo trinitas dicatur solus deus: cu[m] ipsa sit cum spiritibus et aliis sanctis.
- ¶ De nominum differentia quibus videntur Dl.22 loquentes de deo.
- De his que tempore aliter deo conueniuntur et relatiue dicuntur.
- De hoc nomine quod est trinitas.
- De his que temporaliter deo conueniuntur: et non relatiue dicuntur.
- De his que proprie ad singulas personas pertinent: et de his que unitatem essentiae significant.
- ¶ De hoc nomine quod est persona: quod Dl.23 cum secundum substantiam dicatur: tamen non singulariter sed pluraliter accipit in summa.
- Quia necessitate dictum sit tres personae a latinis: et a grecis tres hypostases vel substantiae.
- Quare non dicimus patrem et filium et spiritum sanctum esse tres deos ut tres personas.
- Cur non dicimus tres essentias ut tres personas.
- Quod in trinitate non est diuersitas vel singularitas vel solitudo: sed unitas et trinitas et distinctio et identitas.
- Quod non debet dici deus multiplex.
- ¶ Quid significetur his nominibus unus Dl.24 vel una: duo vel due: tres vel tria: unus vel tria: plures vel pluralitas: distinctio vel distincte: cum his videntur loquentes de deo.
- ¶ Quid significetur hoc nomine persona in Dl.25 plurali numero scilicet cum dicitur personae.
- De triplici acceptione huius nominis persona in trinitate.
- Ex quo sensu dicatur alia persona patris: alia filii: alia spiritus sancti: siue alius in persona pater: alius in persona filius: alius in persona spiritus sanctus.
- ¶ De hoc nomine hypostasis.
- De proprietatibus personarum et de nominibus earum relatiuis.
- Quod non omnia dicuntur de deo secundum substantiam: quedam enim secundum relationem: non tamen secundum accidentem.
- Quare dicatur proprium esse unigeniti filium dei esse: cum etiam homines sint filii dei.
- Quod homo dicitur filius trinitatis et trinitas pater hominum.

Distinctionum Et Capitulorum

¶ spiritus sanctus eadem proprietate do-
num dicitur qua sp̄s sanctus; et utroq; mo-
do relative ad patrem et ad filium.

¶ Utrum pater vel filius vel trinitas ipsa pos-
sit dici spiritus sanctus.

¶ non omnia que relative dicuntur suis ad
se vicissim respondent vocabulis.

¶ 21.27 ¶ Que sint ille proprietates quibus distin-
guunt personae.

¶ non omnino est idem dicere esse patrem
et genuisse vel habere filium.

¶ Proprietates determinant hypostases/
non substantiam; id est naturam.

De generali regula eorum que ad se: et eo/
rum que relative dicuntur.

An fm substantiam dicat deus s deo et hu-
iusmodi.

¶ 21.28 ¶ non tm tres sint proprietates perso-
narum.

An solus pater debeat dici non genitus: vel
non filius/sicut dicitur ingenitus.

De proprietate quam notat ingenitus.

Responsio Ambrosij contra Arrianos de
ingenito.

An diuersum sit esse patrem/ et filium esse.

Si sapientia genita dicitur fm relationem/
vel fm substantiam.

De imagine.

¶ 21.29 ¶ De principio.

¶ ab eterno pater est principium et filius/
sed non spiritus sanctus.

Quomodo pater sit principium filij: et ipse
cum filio spiritus sancti.

An eadem notione pater et filius sit princi-
pium spiritus sancti.

¶ 21.30 ¶ De his que temporaliter de deo dicuntur
et relative fm accidens: quod non deo/sed
creaturis accidit.

An spiritus sanctus dicitur datum vel do-
natum relative ad se/cum a se detur.

¶ 21.31 ¶ An filius dicitur equalis vel similis pa-
tri fm substantiam.

De sententia sancti Hylarij/qua trinitatem
personarum propriam ostendit.

Quare patri attribuitur unitas.

Quare pater et filius dicuntur esse unum vel
vnus deus/sed non vnus.

Quare dicitur equalitas esse in filio.

Quare in spiritu sancto dicitur esse virtus/
concordia/vel conuenio.

¶ 21.32 ¶ Utrum pater vel filius eadem dilectione
se diligent/que procedit ab utroq;: id est
spiritus sancto.

Utrum pater sit sapiens sapientia qua ge-
nuit.

An filius sit sapiens seipso vel per ipsum.

An una sit tm sapientia patris.

Sicut in trinitate est dilectio que est trini-

tas: et tamen spiritus sanctus est dilectio/ q
non est trinitas: nec ideo sunt due dilectio-
nes: ita et de sapientia.

Quare pater non dicitur sapiens sapientia
genita: sicut dicitur diligens dilectione que
ab ipso procedit.

¶ Utrum proprietates personarum sint ip/ 21.33
se personae: vel diuina vsa.

Quomodo proprietates possint esse in na-
tura dei nec eam determinent.

¶ De verbis Hylarij/ quibus fm prauorum 21.34
intelligentiam videtur dicere non idem es-
se diuinam naturam et rem nature: et non
idem esse deum/ et quod dei est.

Utrum ita possit dici vnus deus trium per
sonarum: vt dicitur vna essentia trium per
sonarum: et tres personae vnius dei/ vt tres
personae vnius essentie.

¶ Potentia/sapientia/bonitas/in scriptu-
ra interdū ad personas distincte referunt.

Quare patri/potentia:filio/sapientia:spiri-
tus sancto/bonitas attribuaf: cum sit vna
sapientia/potentia/bonitas trium.

De hoc nomine homousion/vbi in auctori-
atem receptum sit: et quid significet.

¶ De scientia/pr̄scientia/prudentia/dis/ 21.35
positione et predestinatione dei.

De quibus sit prescientia vel prouidentia.

De quibus dispositio.

De quibus pr̄destinatio.

De quibus sapientia vel scientia.

Utrum prescientia/vel dispositio/ vel pre-
destinatione dei esse potuerit/si nulla essent
futura.

¶ Scientia dei s temporalibus est et eternis.

Quomodo omnia dicuntur esse in deo/et
vita in eo.

¶ Utrum omnia debeat dici esse in dei es/ 21.36
sentia/ vt in dei cognitione vel prescientia
esse dicuntur.

Qua ratione bona dicuntur esse in deo et
non mala.

Utrum idem sit omnia esse ex deo: et per ip-
sum/ et in ipso.

¶ Omnia sunt in quolibet trium/ et per ip-
sum et in ipso.

¶ non omnia que ex deo sunt/ etiam de
ipso sunt.

¶ Quibus modis dicit esse deus in rebus. 21.37

¶ deus non ubiq; est/habitat: et econ-
uerso.

Ebi erat deus anteq; esset creatura.

¶ deus /cum sit in omnibus rebus essen-
tialiter/non tamen coinqunatur sordibus
rerum.

Lum deus sit ubiq; et semper: non tamen
localis: nec loco nec tempore mouetur.

Libri Primi Sententiarum Tituli

V

- Quibus modis aliquid dicatur locale vel circumscribibile.
Quid sit mutari sicut tempus.
Utrum spiritus creati sint locales et circumscribiles.
Quod deus est ubique sine locali motu.
Dicitur. An scientia vel prescientia dei sit causa rerum/vel econuerso.
Utrum prescientia dei possit falli.
Dicitur. Utrum scientia dei possit augeri vel minui/vel aliquo modo mutari.
An deus possit nouiter vel ex tempore scire vel prescire aliquid.
Utrum deus possit scire plura quam scit.
Quod deus et semper et simul scit omnia.
Dicitur. An aliquis predestinatus possit damnari/vel reprobis saluari.
Quid sit reprobatio dei: et in quibus consideret: et quis sit predestinationis effectus.
Dicitur. Utrum aliquid sit meritum obdurantis vel misericordie.
De varijs super hoc carnaliū opinionibus.
An ea que scit semel deus vel prescrit semper sciat vel prescriat: et semper scierit vel prescierit.
Dicitur. De omnipotentia dei quare dicatur omnipotens: cum nos multa possimus/que ipse non potest.
Quomodo dicatur deus omnia posse.
Quod omnipotentia dei sicut duo considerat.
Dicitur. Inuictio contra ilios qui deum dicunt non posse nisi quod vult et facit.
Dicitur. An deus possit facere aliquid melius quam facit: vel alio/vel meliori modo.
Utrum possit deus semper omne quod potuit.
Dicitur. De voluntate dei, que essentia dei est: et de signis eius.
Quod licet idem sit deo velle quod esse: non tamen potest dici deus omnia esse que vult.
- De intelligentia harum locutionum: deus scit/vel deus vult: deus scit omnia/vel vult aliquid.
Quod dei voluntas summe bona causa est omnium que naturaliter sunt: cuius causa non est querenda: quia prima et summa causa est omnium.
Quibus modis accipitur dei voluntas.
Quod preceptio/prohibitio/permisso/consummatio/operatio nomine voluntatis interdum intelliguntur vel accipiuntur.
Utrum deus velit ab omnibus fieri ea que precipit: vel non fieri ea que prohibet.
Quod voluntas dei que ipse est/ in nullo casu potest.
Quomodo intelligendum sit illud: Volui congregare filios tuos et noluisti. Et illud: Qui vult omnes homines salvos fieri.
Utrum mala deo nolente vel volente fiant.
Quomodo intelligendum sit illud Augustini: Aha fieri bonum est.
De multiplici acceptione boni.
Quod mala universitati valent.
Quod in deo non est causavit sit deterior homo.
Quomodo voluntas dei de homine impletur quocumque se vertat.
Dicitur. Ex quo sensu quodam dicuntur fieri contra dei voluntatem.
Quare precepit deus omnibus bona facere et mala vitare: et si non id ab omnibus vult impleri.
Quod homo aliquando bona voluntate aliud vult quam deus: et mala idem quod deus.
Quod dei voluntas per malas hominum voluntates impletur.
Utrum placuerit viris sanctis/et christus moreretur et pateretur.
Utrum passiones sanctorum debeamus velle.

Laus deo,

Index omnium Distinctionū

Textus Magistri Senteniarum in Primum librum

Primum: in quo in genere tangit materiam omnium quatuor librorum/ aperiens modum determinandi: distin. prima.

Primus liber Senteniarum dividitur in

Tractatum in quo internum prosequitur agens deo farnatione naturalis pfectionis: et non dupliciter.	Primo Quo ad prietas personae et essentie.
	Quo ad modum loquendi de ea.
Sed o q ad q dā attri buta q sibi conueniunt respe cta creare.	In specie quartū ad nomina
	In genere
Sapientia	Quo ad se
	Compatitue com parando
Potentia	Compatitue quantū ad sci ta prout
	In specie de vna eius spe cic. l. p destinationis.
Voluntas quo ad	Effectum Effectum
	Causa meritoria. Veritatem explanando.
Divisim	Essentia: que est esse incomunicabilitas simplicitas. distin. 8.
	Filiū. dist. 9. personam procedentem. dist. 10.
Ad intra	Principiū a quo procedit. dist. 11. Habitudinem spirantium. dist. 12.
	Compationē ad generationē. dist. 13. Distinctiū s. patris. dist. 14.
Personae respiciētibus emā nationē	Ad extra spīritus sancti q ad
	No visibilem. distin. 16. Dūm inuisibilem. distin. 17. Proprietatē fm quā natus ē pcedere. dist. 18.
Conniūctum	Veritatem determinatē magnitudinem. dist. 19. minat q tū. s. ad
	Potentiam. dist. 20. Dubia soluit. distin. 21.
In genere distinguens diuersa nomina de deo predicabilis: distin. 22.	No numeralia ut persona. dist. 23. Numeralia. dist. 24.
	Regreditur ad nomen personae. dist. 25. Et sunt in singulariis suppositis
Secundū	Eternis personis. dist. 26. Et exprimitur nominibus variis. dist. 27.
	Propriis No personis. dist. 28. et communispiratione. dist. 29.
Temporalibus. dist. 30. Appropriatis.	Annascibilitate. dist. 30. Veritatem ostendit. dist. 31. Dubia soluit. dist. 32.
	Relativa. dist. 33.
Thirdū	Proprietates ad personam et personam ad essentiam. dist. 34.
	Res scitas continet in se obiectine. dist. 35. Ipsa est in obiectis scitis distin. 36.
Quarto	Personam ad essentiam. dist. 35. Res scitas continet in se obiectine. dist. 36.
	Ipsa est in obiectis scitis distin. 37. Se habet causalitē ad res cognitas. dist. 38. Se habet immutabilitē ad res scitas. dist. 39.
Quinto	Effectu. dist. 40. Causa meritoria. dist. 41.
	Benes quid attenditur. dist. 42. Et quod protenditur. dist. 43. Quomodo deus ipsa operatur. dist. 44.
Sexto	Se. distin. 45. Opiniones pertractando. dist. 46.
	Veritatem explanando. dist. 47. Voluntatem humanam. distin. 48.

Dubietū sive canonice & hō catholici digibib̄ constitutib̄ ecclesiastis, b̄oī Simplici humani
Tres p̄m̄os lib̄os. **D**e p̄mo lib̄o sententiaz & versus
diuidit a q̄to p̄ de misterio, p̄bat lib̄o. Utq̄ concordet sanctus
zeḡ. t̄m̄us, q̄d d̄c̄ ēt coḡ. sit q̄d si t̄m̄us
signa. v̄ntatis nosabili & n̄cataſ alium
Res. memb̄. genuit. essentia. Velle. natūl. e.

Reges et ruratis nosabili et creatis alium generare genitrix an natale vel voluit filium generare.
68. tres. mens. genuit. essentia. Velle potestas.
De simplicitate essentie et generatis spissam pbat auctoritatib[us] ut illis p[ro]p[ter]e Spissam p[ro]p[ter]e etiam q[uod] u[er]o t[em]p[or]al processio spissa
diuine et geniti sunt predicta ut a spissam p[ro]p[ter]e et geniti sunt predicta ut a spissam p[ro]p[ter]e et
coeterum mora p[re]dicta ut a spissam p[ro]p[ter]e et geniti sunt predicta ut a spissam p[ro]p[ter]e et
et filio. dat a p[re]dicta ut a spissam p[ro]p[ter]e et geniti sunt predicta ut a spissam p[ro]p[ter]e et
Esse. coetus. amor. utriusq[ue]. prius. genitus. Dant filio.

De **V**isum. **C**haritas. **D**onum. **P**er **p**re*posse* **s**olus.

Excepit h' noī
psōna a grāli
regula erd signat
e nomē rū
mēzale m̄
loqm̄ de dīnḡ psōna erd signat
er dīnḡ assig
naturā p̄te
tes psōnāles
q̄ p̄postasib⁹
assignat vī
sunt eedē
tūcētates ab
dīḡ hylāio
h' noīs ingētū
in se.

Nomina persona. nū. quid p̄sonis. eadem. non.

de multiplici ac reptione h̄o noīs	Oñdit alij noīa dñi de deo ex tpe.	pōit signifia rōz h̄o noīs equales quo datur signif.	equalis sapientia in unitate et p̄sonis	Cōfūctatus ste ipse p̄son cōfūctus significat	An i sp̄u deū natia v̄res natia quā sit ma	De s̄na dei
---------------------------------------	---	---	--	--	---	-------------

Principiū. temp⁹. equale sapit. in idem sit nota
ut p̄ficiā ut p̄ficiā di erū p̄destiā
ut p̄ficiā possit ager na difficiat t p̄plicatio sit eī dei potētia
ut p̄ficiā possit mutari ex mitis nūc eī spōtētia.

Melius velle fiant impleta volendo.

Unde auctoritate metra 2° libri
 scire scripture vnu ec
 zez p[ro]p[ri]tate n[on] plura ut
 qd[am] p[re]dicta
 sicut agniti
 creaturis
 sunt
 angelis
 Quales
 erat
 suu casus
 ut agli
 p[er]su fuerit
 agli au[n]tio[n]e
 et conuersio[n]e
 mali ale
 unde et q[ui]
 locu[n]t accide
 runt
 et boi ab p[er]s
 conuersio[n]e p[er]f[ect]o
 glaz affirmati
 mali et p[er] au[n]tio[n]e
 et malitia obstinati

Acta simil. quales presq. vertunt mala possunt
per q̄ modū de aglo An̄ oēs Et al.
ali hñt cōpa sibi sp̄is reles de aban Cn̄ lux Cn̄ ubi aq̄ cōgregatē
cōmūcta n̄b̄ tebmittat̄ boi depu rezū rā facta
ad̄ t̄d̄ māl̄ t̄d̄ ad̄ t̄d̄ māl̄ fuit s̄t̄ v̄m̄ t̄d̄m̄

Corporis ordo foras custos. res. lucis. aquarium. ut qd cetur. at
en frate de crea
luminaria. et hois
de pudicitie
anali ex aqua ita
De foras ut qd
aliquo fratre
sit an nos
i quod erat
De mulieris hō bñ anaz
ex voto
Cual fuit De mō præcis
mortali vñ immortali
De fœtus pñni hois
præcess pñm
parvus

Luna virum finit mulier morte gignere temptat
Detracto si erit pmi de adiu de ex*il possit* erit virgo iuxta Amata hys pelagianez
sione p*rum* sit deo ho*re* p*ro* ho*re* lib*er* liber*ar* gr*az* op*er*e*z* co*so* diffinitua assig*toez* possit
ho*re* t*ra* n*co* fin*it* an*lap* ar*bit* i*n* gr*az* p*ante* ad virtu*tem* de gr*az* i*n* libro ar*bit*o
en*ra* f*ra* z*u* s*te* pot*er*

Pecunia sit **ro** / **libe** **gracia**. **Virtus** **amota**

Dixit hō an p̄t̄ egreditur
grā opante & tropate
Et de electioē hōis de padiso

erit sit
p̄t̄m origina
origina le tradu
le medi
atremus

24 Cūo oris
deleat̄ i
baptismo
ex p̄t̄ aie

Oris n̄ multipli
catu p̄t̄a
p̄t̄orū parēti
q̄l ad pena

p̄t̄m v̄
malū
ortu t̄z
ex bono

12 d̄ sit
p̄t̄m
actuale

Gratus origo caro baptizo parente malis quid
ut p̄tin An actio Ex pte Quā volū ex act⁹ An ob⁹ itē Dzā de p̄tin
sit nena sit s̄strata finis vñt ras n̄gē de p̄sau ipa no l' actio co brat boni zā d' c̄r̄z̄ opus r̄ spm

Vena malos finis memor acta fides duo blas po.

pena malos finis. memor. acta. fides. duo blas. po.
num dat Iesus. Hic autem contra

vidos à fines refidis uniuserant
av plurius usque undevi

indos q fines p̄tis invenient
frisperant bellum. In comitatu

aut illis erant sacrificantes & fecerat aucto*ra* contra nos.

arist & magi. & incantares.

qui p singulas mansiones facit. rūc difficult. Cum il sit

Versus de 3º libro.

Quidam carnaces
fratrem esse ipsorum filium
auctoritate
aperte
Arnis utrumq. dico natum suumens homo ~
utq. raro de ipsionali utq. n. l. dn de galu ~ 24 v. q. m. n. ~

vix latia filius factus potuit h[ab]eret

Uis latra filius factus potuit proficit sit
ut regnum fuit utrūque fuit de idē p̄fōcēta ut alz po
x̄⁹ defest hūa nūtias mo x̄ volū meruit an si e p̄assioēz x̄ tuisset zdi
ne nature i dēdi t pa tas exple an nob. et q̄d sibi ad effica mōre hūa
se habuisse tēdi ta sit sibi t qd nobis na nū ḡmīs
Propter q̄d p̄fōcēta nūtias mo
x̄⁹ defest hūa nūtias mo
ne nature i dēdi t pa
se habuisse tēdi

pena necesse volum meruit redimens aliter mors

Vtrz i triduo Vtrz fides
x) fuerit hō ē virtus

homo fides *untur* *in poni* *ce satis* *mandata*

Homo sicut iniuxa prius. **I**pse **cha**zos. **a**manda
De ordine thaitak An meli⁹ An r̄gai Ondit q̄ d̄s de
q̄l ad ea q̄ di sit dilige⁹ tas possit n̄ oia equa de Adonis assignat dr̄z
ligitur n̄cō q̄ dicos E petim lit diligit v̄tutib⁹ sp̄uſſri. it sapiaz + smaz
recoiuſo amithi lib⁹.

Ordinat. hoste semel adamat rardo dona differt.

De virtutis
dignitatis
potest enim
membrum
disciplinae
potest tri
lato et per
murius
potest predictorum
preceptorum de ratione
distinctionem. Viz q[uod] ad legis et eu[angelii]
dram.

Sonata decimam undas puras legem

So **t**er**ta** **D**e bap**tismo**. **D**e his q**uod** g**uad**et **D**e faci**s** ad c*on*u*er*si*on*is no*ve* leg*is* forma*z* s*tab*z **V**id*ad* num*er* leg*em* ali*z* sus*cip*uit bapti*m*ul*z* et ali*z* re*z* et n*on* fac*m* re*z* bapti*s*an*b* dep*te*tate ro*la*ta mis*tri*os an*baptis* m*o*p*ot*er*it* mar*o*e i*ter*avi

Racia forma noua. rem. Dant iteratio firma.

De sacerdotio eucharistie modis manducandi corporis Christi post actiones et cunctis subdatis ostendit. Et quod est sacramentum scilicet remissionis peccatorum et gratiarum plenariae. Et quod est fractionis significans confinendum.

Manna duo vere species pars coſcio pena

24 pma n p
fueri de uno pto
sine alio Assig^t illas
Ptes ex q^b9
pma stegra
tur vlt^t rofes
lio sit p^rori
necessaria
ad iustificac^t
e^zd sacerdos
vltute clamii
in confessio^c
dimittit
vntus er^riste
claves 7 q^bus
dantur De tpe
pnte 24 h^o p^rat m
purgatorio a clpa
7 de diuturnitate
purgatoris

Seruila tres refessa claves dantur. sero purgantur.

Singula tres refessa riaeas dantur. Iero purgant

Rede p*ro*q*u*nt o*rd*o d*icit* s*equ*it*ur* v*er*ba i*ust*ando

Vtq; cōsensūs
coartg faciat
matmō? l
det'miat
vaios erro
z. b q'ndit bona
cra cōsensū
excusat
q' ad solycōes
rælis debiti
pares sūt
24 virz vror
q' ad solycōes
q' sil pluraz
vrox est huius
Excusat sros
prēs a clpa
q' sil pluraz
vrox est huius
de ipedimis
matimo? et
speculat ex pte
24 si abo forniciat
fingiditatis
vrx n pt alterq; mi

Cogent. erzo bona debitum plures frigi fornii

erro	bona	ordinem	pudic	trig	verb reconciliari
eror rōdi	et sanc	et votū	et consagritas	dētermiat	et ualē spūal

Benunitus erit natus disspar regis aff. spiritales.

Beruitus ordo votu . dispar . rog . aff . puritales .

gent
Schrift
19. que
Götter

Sicut etas profut miserans iudicas homo vult lux.